

Публічна бібліотека
імені Лесі Українки
м. Києва
Відділ довідково-бібліографічної
та інформаційної роботи

Ім'я цієї людини є синонімом слова «патріот», для багатьох поколінь українців воно слугуватиме прикладом самозреченого служіння рідному народу. Його постать в одному ряду з Василем Стусом, В'ячеславом Чорноволом, Іриною Калинець...

Михайло Горинь належить до людей, які поєднували два покоління. Він був серед тих, хто боровся за відновлення Української незалежної держави в лавах УПА, співпрацював з ними. Водночас був одним із лідерів уже нового покоління – дисидентів-шістдесятників.

Велика місія Михайла Гориня

Буклет підготувала Н. Вахненко
Відділ довідково-бібліографічної та
інформаційної роботи
Київ, вул. Тургенєвська, 83-85.
Тел. 486 01 46

© Публічна бібліотека імені
Лесі Українки для дорослих м. Києва

**До 90-річчя від дня
народження**

Київ, 2020

Тільки боротьба дає свободу

М. Горинь

Мала батьківщина Михайла Гориня – село Кнісело неподалік Ходорова на Львівщині. Тут, 17 червня 1930 року, народився майбутній правозахисник і політичний діяч. Батько хлопця керував сільською «Просвітою» та районною нелегальною організацією ОУН, за що і був репресований польською владою. У грудні 1944 р. Михайло разом із матір'ю депортований радянською владою до Сибіру, та по дорозі на заслання їм вдалося втекти. Після втечі сім'я легалізувалася в Ходорові, де Михайло пішов працювати на завод. Там 1949 р. хлопець закінчив школу. У тому ж році Михайло вступив до Франкового вузу, пізнавав ази філософії, але на четвертому році навчання його звідти виключили – бо не хотів вступати до комсомолу. Лише заступництво відважного ректора-академіка Лазаренка допомогло поновитися у вузі. Після закінчення університету Михайло Горинь викладає у школах українську мову та літературу, логіку, займається практичною психологією, пише наукові праці. Водночас занурюється у громадську діяльність, що мала антирадянський характер, – розповсюджує патріотичну літературу, зближується з шістдесятниками Світличним, Дзубою, Драчем. За антирадянську агітацію його кидають на шість років у мордовські табори. На волю повертається у 1971-му. І знову включається в активну просвітницьку роботу, зокрема поновлює видання дисидентського «Українського вісника», бере участь у роботі Української Гельсінкської Спілки.

Серед його соратників – В'ячеслав Чорновіл, Левко Лук'яненко, Михайло Косів, Іван Кандиба, Ярослав Кендзьор.

Після московської Олімпіади Михайла Гориня вкотре заарештовують, присуджують 10-річне позбавлення волі і 5-річне життя у засланні. Лише з настанням горбачовської перебудови його звільняють з тюрми, а згодом і виправдовують. Горинь-старший знову у вирі суспільного життя — стає одним із засновників Руху, УРП, його обирають народним депутатом, головою Української Всесвітньої Координаційної Ради. Навіть коли підступила тяжка хвороба, не полишав подвижницької роботи на Україні.

З травня 1992 р. до жовтня 1995 р. він голова Української Республіканської партії. Після розпаду УРП 1997 р. стає одним із засновників Республіканської Християнської партії. З грудня 1992 р. очолює Конгрес національно-демократичних сил.

19 травня 2000 р. обраний головою Української Всесвітньої Координаційної Ради. Відтоді опікується проблемами української діаспори.

Державотворча праця Михайла Гориня оцінена кількома найвищими нагородами, зокрема орденами Ярослава Мудрого, Свободи, трьома орденами «За заслуги».

Найвищою ж нагородою вважав для себе суверенну Україну.

Література

Горинь, М. Вибране / Михайло Горинь. – [Б. м.] : [Б. в.], [2008?]. – 460 с. : портр.

Горинь, М. Запалити свічу / Михайло Горинь ; [упоряд. В. В. Овсієнко]. – Харків : Права людини, 2009. – 325, : іл.

Горинь, М. Листи з-за ґрат / Михайло Горинь ; Харківська правозахисна група. – Харків : Фоліо, 2005.

Батенко Т. Свіча Михайла Гориня : штрихи до портрета / Т. Батенко. – Київ, 1995.

Відійшов у вічність Михайло Горинь // Літературна Україна. – Київ, 2013. – 17 січня (№ 3). – С. 3.

Гель І. Генератор ідей, якими живе Україна / І. Гель // Україна молода. – 2000. – 16 черв. – С. 4.

Про видатного громадського політичного діяча, шістдесятника, в'язня комуністичних тюрем.

Горинь Михайло Миколайович // Українська Громадська Група сприяння виконанню Гельсінкських угод : [в 4 т.]. Т. 1. Особистості. – Харків : Фоліо, 2001. – С. 64-66.

Захаров Б. Михайлові Гориню – 75 / Б. Захаров // Урядовий кур'єр. – 2005. – 17 черв. (№ 112). – С. 5.

Захаров Б. Погасла свічка Михайла Гориня / Б. Захаров // Слово просвіти: всеукраїнський культурологічний тижневик. – Київ, 2013. – 17-23 січня (№ 3). – С. 7

Лоза П. Діяти одночасно по двох боках кордону / П. Лоза // Наше слово. – Варшава, 2013. – 24 лютого (№ 8). – С. 7.

Одна з зустрічей Михайла Гориня з Яцеком Куронем.

Людина, яка має бути почута всім суспільством // День. – 15 січня (№ 5). – С. 10.

Горинь Михайло Миколайович – український правозахисник, дисидент і політ'язень радянських часів.

Овсієнко В. Невідомий Горинь: дитинство і юність / В. Овсієнко // Україна молода. – 2000. – 16 черв. – С. 4.

Патока, В. В. Життя, окрілене національною ідеєю : до 80-річчя від дня народження М. М. Гориня / В. В. Патока // Календар знаменних і пам'ятних дат. – 2010. – № 2. – С. 81-90 : портр.

Тернопільський Б. Знакова постать: до 70-річчя Михайла Гориня / Б. Тернопільський // Народна газета. – 2000. – 15-21 черв. (№ 23). – С. 5.